

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELEDE-UTCA 8. Telefon száma 788. KÉZIRATOKAT NEM KÉLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS EÖTVÖS KAROLY felelős szerkesztő.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELEDE-UTCA 8. Telefon száma 706. HIRDETESEKET ÉS NYILVÉTERRE VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ A KIADÓHIVATAL.

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: Tüntetés a Habsburgok ellen. Állami zálogüzlet. Osszággyűlés (A képviselőház alsó).

ben föl is szólalt, s kihasználta az alkalmát arra, hogy a mostani osztrák vezetőpolitikának éles szemrehányást tegyen a németek dédelgetése miatt.

sából. Meggyőződhetek arról, hogy egymagában az a hízelkedő, hyperloyalis nyavalygás, a mi nálunk annyira divatos lett, s a mi a mi államférfiak valóságilag versenynek egymással: egészen hazsontalan, a mellett, hogy a szolgál megalázkodás igen csunya dolog.

mében az állami rendőrség szerveztessék. Felülmúlólag az a kormányzóknak és miniszteri tanácsosoknak abban, hogy állami rendőrségre szűkség van Fiumében, de ezt a szűkséget két összekapcsolni a triestri sztrájkjal.

egy része biztosítási díj is szolgáljon, úgy, hogy a zálogbaad elhallozása esetén a tárgyak örökösének díjtalanul kiszolgáltatandók lennének.

Tüntetés a Habsburgok ellen.

(Sz.) Ma a Habsburgok ellen tüntettek. Nem is a Habsburgok trónjától valami nagy távolságra, és nem is valami alacsonyrendű társaságban. A tüntetés Bécsben, az osztrák császárvárosban, az osztrák reichsrathban ment végbe.

székely kavarodást csinált Ausztriában. Mert az ó-németek ily nyílt antidinasztikus parlamenti föllépése egyenesen helevitette az antidinasztikus politikát és ennek törekvéseit a törvényhozó testületbe.

Teljes joggal állíthatjuk oda most is a magyar nemzet becsületét, önfeladózásra képes, dinamikus hűségét az osztrák németek pánszempán politikájára.

A magyar helységnek ellen. Drezdában előkelő nagyiparosokból bizottság alakult, a mely csatlakozásra szólította fel a szászországi és közép-németországi gyárosokat és nagyiparosokat.

Helyes és jó ez az akció is. De ne tessék megállni itt. Tessék csak forciózni az állami zálogüzletnek az oltosbbitást. Vagyis törekedjenek a kezdeményezőik arra, hogy egy-egy óra vagy gyűrű „becsapása”, a mint köznyelven a népies hitelték ezt a folyamánást nevezik, ne járjon olyan körülményességgel, mint a melyek megkívántatnak a jelzők megterheléséknél.

Husz év után.

Mindig óhajtottam viszontlátni B. városát, a hol több éven át koptattam az iskola padját és udvarogattam az erkölcsös kis város szép leánykáján, mikor könyvtelőkön hönök alant nagy buzgón siettek a fő-utca végén álló rúdos ablaku kolostor szürke falai közé, a hol az Orsolya-szűzek oktatták a város diákokát sok-sok tudományra és erényre, illendőt magaviseletre.

Budapest, márczius 18.

A képviselőház holnap, szerdán, délelőtt 10 órakor tartandó ülésében folytatja a földmivélségi tárca költségvetésének tárgyalását, s előreláthatólag be is fejezi. Ez esetben megkezdik a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalását.

Állami zálogüzlet.

Mint minden állami üzemnek, úgy a zálogüzletnek a legfőbb baja a nehézség. A mi nagy baj abban a fővárosban, a hol napról-napra több existenciája vándorol a nyomorúság és koldusbotján a zülleszt fel.

Ujabb indennitás.

Lévéen a szabadalvú párt új elemekkel kellenetül ellátva, sem a felirát, sem az általános költségvetési vita nem volt elég a bemutatkozásra, a bemutatkozás áthúzódik az egyes társzák tárgyalására s így valószínű, hogy minden nagyobb elemmentáris vita nélkül kitölti a költségvetési vita az áprilisi hónapot még akkor is, ha csak pár napot számított az approprációra.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése márc. 18-án.

A hegyvidéki akció ügye ma ismét szóba került a képviselőházban. Barta Ödön, a ki szintén a felvidéki egyik kerületének képviselője és maga is tagja a ruténnek megmentése céljából összealkut bizottságnak, tette szövé a földmivélségi tárca költségvetésének részletes tárgyalása során.

Husz év után.

Mindig óhajtottam viszontlátni B. városát, a hol több éven át koptattam az iskola padját és udvarogattam az erkölcsös kis város szép leánykáján, mikor könyvtelőkön hönök alant nagy buzgón siettek a fő-utca végén álló rúdos ablaku kolostor szürke falai közé, a hol az Orsolya-szűzek oktatták a város diákokát sok-sok tudományra és erényre, illendőt magaviseletre.

akár husz év előtt — a réztányérokat és mintha ugyanazon borbélyegényt állt volna most is, ásitozva az ajtóban. És még is mennyire változta, másképen tűnt fel előttem minden! Az öreg Mesko emeletet, ezíra háza nem impodát, a gimnázium falai nem töltötték el szent borzongással, a szürke falu, rúdos ablaku zárda, nem izgatótt többé. Végig mentem a fő-utczán. Déli tizenkét órakor erre szokott sétálni a város színe-jára; most is így volt. De csupa ósmeretlen, idegen arccal találkoztam. Husz év alatt változik a lakosság, vagy legalább is a külseje; egy lélek ósmerőre sem akadtam. A kiábrándulás egy nemével mentem végig a városban. Hát egészen idegem lettem már itt? Hová tűnt az a sok szép kis leány, a ki egykoron megdobogtatta a szívemet? Hol van a sok vög fü, kivel együtt ábrándoztam, álmodoztam és szóttem vermes terveket a jövőre?

név. Igen... ő volt: Olga, a kis Mazossy Olga, kiért nyolczadik gimnazista koromban boldogultam. Egy-két évvel idősebb volt nálammal és akkor félig-meddig jegyese volt egy hosszú, vékony tanárjelöltnek, kit azonban nem szeretett és csak szűleinek unszolására fogadott el vőlegény-kandidátusnak. Olga nagyon kacér kis teremtmény volt és a kis gimnazisták mind boldogultak utána, de valamennyi között engem tüntetett ki leginkább. Míse után én vittem az imakönyvet; a házi mulatságokon velem táncolt a második négyest; mindig én csatlótam fel a korecsolyát és végre midőn felbátorítva ennyi kegy által, egy pompás tavaszi sítá alatt be mertem neki vallani végtelen szerelmemet és kínjaimat, mert máshoz akarják férjhez adni, Olga nem haragudott meg, de sírva borult a nyakamba és bevallotta, hogy ő is nagyon szerencsétlen, nem szereti a vőlegényét, engem szeret. Együtt sirtunk s mielőtt könyneink összefolytak, ajkunk öntudatlanul egyesült az első, édes szerelmi csókban. Földöntuli boldogságot éreztem és meggyökösödtem. Földöntuli boldogságot éreztem és meggyökösödtem. Földöntuli boldogságot éreztem és meggyökösödtem. Földöntuli boldogságot éreztem és meggyökösödtem.

örült dolgokat sugdostam a fülebe. Az sem az én hibám volt, hogy egy ilyen pillanatban egy egyetlen táncos rákaptam a ruhájára, annak a fodra leszákad és hosszú kigyóként húzódott utána. Kért, hogy kisérem az ültözöbe. Az ültözöhez vezető keskeny, homályosan világított folyosó egészen újra volt e perczben. Nem bírtam ellentánni a kísértésnek, magamhoz öleltem a kis kacért és ajkocskoltam. Mintha viszkocozta volna a csókomat, aztán hirtelen kibontakozva a karjaimból, eltűnt az ültözöben. Ideje volt, Láposy mama e perczben érkezett a folyosóra. A teremben látta messziről leányának kis ruha-melheurjét és utánuk ment, hogy segítségre legyen. Előbb azonban megkérdezte engem, akorak-e velük vacsorálni, mert a szűnet megkezdődött.

Ha bennem a jóvendőmből vödöt látod, abban ugyan csatlakozol — gondoltam magamban és bántam már, hogy a kis leány szépsége és kihívó modora által annyira elhagytam magamat ragadtam, mert nyilván ez a család azt képezte, hogy komoly szánbelkaim vannak. Csak az vigasztalt, hogy másnap délben tova visz a gyorsvonat. De a tanár utolokadása bosszantott és undított. Igyekeztem a beszélgetésnek má fordulatot adni, de Láposy papát nem egy könnyen lehetett elhallgatni és a beszéde tele volt célzatossággal.

